

Güneşli Battaniyem

– SeyitAhmetUzun · 06 Ekim 2009

Küçüktüm tohumdum
Bir bulutun gözyaşlarıyla
Hayatın iplerine tutundum.

"Annem" dedim gözlerimi kapadım
Yalnızlığın soğukluğuna vurulmuş çocuk
Üşümez artık değil mi?
Güneşli battaniyeme sardım onu

Gül dudaklarından misk kokusu
Yapraklarımı sardı dopdolu

"Boynu bükük bir çiçektir
Solgun yüzüyle bir çocuk
Battaniyesi anne olmayan
Üşür her zaman çocuk"

Beyza'dan süzülen yağmur
Bir derya oldu gözlerimden aktı
Sonbaharın hüznü renklerime yansıdı
Melek kardeşimden rica ettim

"Üşüyen çocuğun yanında kalır mısın?" dedim.
"Anne diye sarsın seni yüreğine"
Tebessüm etti gül meleğim
Bir anne şefkatiyle sarıldı
Sevgisi solmuş çocuğa
Gözlerindeki ışıltı bahar oldu
Ellerinde uçurtmalar uçuyordu
Renk gelmişti masum yanağına
Gökkuşaağı doğdu gözlerimin yağmurunda

Sonbaharım çocukluğuna döndü
Sevindi ilk çocukluk yaramazlığıyla

Ay Dede kucağına aldı
Annesi melek çocuğı
Tüm yıldızlarını çağırđı
Oyuncakları sevgiyle kurulu
Bir bahçe oluşturdu.
El ele tutuştu bir bir yıldızlar

Şefkat Yıldızı salıncak oldu
Çocuğı Güneş Teyze'nin bahçesine uçurdu
Sıcaklık aktı usulca yüreğıne

Tebessüm sevgi ışıltılarıydı
Dünyaya çocukluk akıyordu

Elinde bir demet gül çocuk
Gülüyordu sımsıcacık
Melek annenin elinden tuttu
Sessizce bir mezarın yanına oturdu

"Seni çok seviyorum anne!
Beni yalnız bıraktığın için üzgündüm
Ama şimdi mutluyum
İşte Allah'a dua ediyorum
Ne olur Allah'ım çocuklar annesiz kalmasın!"